

Se dženšniškim Szenju šty-
schi wascha Lubosz

Wot teju dweju Dzi-
wow, kotraj woboj wulkaj a
krajnajtaj,

I. Ton prjeni je wot koreje Žonszy, ko-
traž tajku šylnu Wjeru do JEsusa
ma, so wjeri, so budže smolom stro-
wa, tak rucyje, hacž jeno šo jeho
Wobruba, stradžu dotkne.

II. Ton drubi je, wot Woscheho teje
Schulje, kotryž tejšch wjeri, so može
ton Knes jeho Džowcziczy Žiwjenje
sako dacž, hacž je runje wumrjeka.
Tak so pschi wobimaj ta Wjera kraj-
nje kwalena je. Nam kSnamenju,
dokelž ta Wjera do Krynstusa tajke
wulke Wjezy čini. So bychmy šo
tejšch psches to nawabicž dali, a šo
tejšch radži k tajkemu Muzej nama-
kali, wot kotrehož šo kojždy to ša-
me dobre nadžijecž može, kotrež šebi
we Wjeri wot njeho prošy.

I. Najpredy steji tudy ton Herempel
wot šylneho Dowserenja
na jeho Madu a Wschehomozy. Kajž
tejšch bjesche jena wošebna Moz wot te-
ho Knesa JEsusa schla, kotruž won
czujesche.

Tajke Dotkanje nochze won stradžu
czinene mjecž; nam kSnamenju. Nu-
czi tehodla tu Žonsku, praschejo, so dyr-
bi šem stupicž, šo pokasacž a wschitko,
šawož šo snej stalo je, tudy šaunje psched
Ludom posnacž. So by Skladnosž

injet, tajku Wjeru kwalicž. To je je-
ho najspodobnišcha, lubšcha a najwoscha
Šlužba, kotraž šo jemu najšepu lubi.
Tehodla kwali won tu Žonsku, ja reczi
wutrobnje snej: Dowjer šo, moja Džow-
ka, twoja Wjera je težu pomhala. Duž
dyrbja potom težu Wuczomnizy sposnacž,
so to žane šnadne Dotkanje neje byto,
ale jene wošebne, na kotrymž temu
Knesej, a nam wschitkim, ležane je.

Alle to je tolla jena džiwna Recž, dnž
ju prawje wopomnicž čzemny.
Won posnaje, so je Moz wot njeho woj-
schla. A jako Žonska tudy psched Kne-
som steji, a kwali tu Dobrotu, kotraž
ji wopokasal je, nepraji ton Knes ničto,
so je tajka Moz wot njeho wošschka, ale
pschipsche jo tej Wjeri teje Žonszy:
Hacž šebi runje niz wona šama, ale
ton Knes pomhacž bje. Alle ton Knes je
tehodla čini, so by nam pokasacž, kak
wulke Spodobanje won nad tem ma,
dnž šo wscheho dobreho knjemu nadži-
jesch, a Pomozny pola njeho pyttasch.

Jako by čyžt rez: Ladajcze, a wuk-
cze, jeno šylnje wjericž, njech je Druša,
kajkacž čze. Pschetož wjerče mi, ja
čžu wain welje radžišcho pomhacž, dnž-
li šebi wy žadacž možecze. Kajž je tu-
dy we tym Škutku wopokazu, džež ša
tu Moz tak loschzy a tak rad, wot šo
puschežu. Tehodla dyrbeli my na taj-
kim Herempelu wuknyč, so bychmy
tejšch wjerili, a šo wscheho dobreho
kKrynstusej nadžijeli, wewšchej naschej
Drušy a Wobčežnosži.

Alle